

ли то е било просто крѣпостъ на римски гарнизонъ, числящъ се къмъ главния градъ Кабиле, или пъкъ тѣпърва заправено римско заселище.

Тия два вѣпроса, струва ми се, не могатъ да се зададатъ алтернативно, защото тѣ не се изключватъ, а обратно, за дадения случай, първиятъ обуславя втория, т. е. най-вѣзможното е, че отъ гарнизонно помѣщение, тая крѣпостъ се обѣрнала по-послѣ на заселище.

Отъ миналото на редица западни крѣпости, па и на тия край Дунава, като Бѣлградъ, Видинъ, Novae (до Свищовъ) и т. н., се вижда, че бѫщащето имъ, като укрѣпени градове прѣзъ по-кѣснитѣ години на римския тукъ периодъ, почива върху основитѣ на бивши гарнизонни кули и крѣпости. Развалинитѣ Хисарлѣкъ при Сливенъ сѫ неоспорими слѣди на римско гарнизонно помѣщение. Страгетическото мѣстоположение на Сливенъ, бидейки всрѣдъ проходи, близо до важната римска станция Кабиле, а при това на пжтя отъ нея за Nicopolis ad Haemum, е играело видна роль при окончателното сломяване на тракитѣ и при прѣдпазването на юго-източна Бѣлгария отъ очаквани и неочаквани заддунавски тукъ нашествия. Постояннитѣ легионни войски, квартирующи въ самата крѣпостъ, въ мирно врѣме сѫ излизали и вѣнъ отъ нея на лагеръ или *castrum*. Мѣстото на таквъ *castrum* се е избирало отъ воененъ трибунъ или по-послѣ отъ самия *praefectus castorum* (Mincescu за Novae, П.п. VII, стр. 475). Въ юго-източна Бѣлгария ще се срѣщатъ по-нататъкъ редица заселища които носятъ имена *castro* или *castrum*, и слѣдователно заправени по тукъ разглеждания начинъ. Това ще се види най-вече отъ орографната номенклатура на арабския географъ Идриза за XII-я вѣкъ.

Особно отъ врѣмето на императора Траянъ, съ позволяването на войниците да дѣржатъ при себе си женитѣ и дѣцата си, тия лагери сѫ се обрѣщали на осѣдли — *castra stativa* — зародишъ и срѣдища на по-кѣсни заселища. Като вземемъ и прѣдъ видъ гения на Римъ да колонизира и романизира побѣденитѣ туземци, планомѣрно дѣйствуране къмъ зараждането на такива заселища върху бивши лагери на римски легиони, за насъ горѣзложено става все по-ясно и по-убѣдително. Войниците, незавѣрнали се по роднитѣ си